

קרוטי

הצב האדום

כאשר קרוטי ואחיו בקעו מהביצים שלהם הם שמחו מאוד ואצו מיד על החול אל הים.
"הוואו!..! עכשיו נוכל לשחות, לצלול ולשכב בשמש!" קראו כולם. אך בדרך לים הרגישו פתאום -
קרוטי היה שונה מהיתר. "הוא אדום!" קרא פטר המהיר. "דבר כזה עוד לא ראיתי" אמר סבא
שילדר. והוא היה צריך לדעת. הוא היה כבר בן 235 שנה.

סבא נתן עצה לקרוטי: "לפני שנים שמעתי שעלי הדקלים ואצות הים הירוקות ששוכבות על החוף יכולות לעזור. אתה צריך לשבת תחת ערמת הירק כזו במשך אחת-עשרה שנים, עשרים וחמישה ימים ושלוש-עשרה שעות, ואז תיעשה ירוק כמו האחרים. וקרוטי ניסה זאת. זה לא היה נעים במיוחד, אך הזמן בכל זאת עבר, אלא שקרוטי נשאר אדום. הוא ניסה עוד חמש-עשרה פעמים להתרחץ, חמש שעות לשבת בשמש ואפילו שפך על עצמו שני דליים של צבע ירוק. שום דבר לא עזר.

ואז נודע לו על המכשף הוקוס-פוקוס. "הוא יכול לעשות כל דבר" סיפרו לו אחרים. וקרוטי יצא לדרך. הוא עבר בערוצים עמוקים, צוקים גבוהים, שדות פרחים והרי שלג, ובסוף הגיע. הוקוס-פוקוס היה ידידותי מאוד. הביט עליו ואמר "צבים אדומים הם דבר יוצא דופן! אתה חייב להיות גאה על הצבע האדום שלך!" והוסיף "אתה יודע לעשות מה שאחרים לא יכולים. לך וחפש את פרח הקסמים, ואז תדע למה אני מתכוון." זה נשמע מאוד חכם. וקרוטי התחיל לחפש את פרח הקסמים. עבר לילה ואחריו יום ועוד לילה. ואז הוא מצא את פרח הקסמים. הוא קירב את אפו אליו והריח היה כל כך טוב שלא יכול היה להנתק. ובריח הפרח הוא נזכר בכל הדרך שעבר..!

כשחזר, עבר לידו פטר המהיר ובכה "וי, אינני יכול כבר לרוץ מהר.. " וקרוטי התחיל לספר לו על הים הכחול, על כדורי שלג צבעוניים ועל שוקולד הבוץ. ואז פטר המהיר לא דאג יותר שאינו יכול לרוץ מהר ושכח שרגליו כואבות. "גם אנחנו רוצים להיות אדומים כמו קרוטי ולמצוא סיפורים צבעוניים" אמרו הצבים האחרים. אבל לא עזר להם כלום. הם לא נעשו אפילו קצת אדומים. בדיוק כמו שקרוטי לא יכול היה להיעשות ירוק.

כשקרוטי הבין שרק הוא יכול לספר סיפורים צבעוניים, לא דאג יותר שהוא אדום ולא ירוק כמו האחרים.

מאז שקרוטי מצא את פרח הקסמים לא רצה יותר להיות ירוק. להפך "אני עדיין אדום" אמר לעצמו כל פעם כשהביט על שריונו האדום.

לפעמים כשהוא ישב כך, הוא התקשה להבין מדוע הוא טרח כל כך לשנות את צבעו.
"אדום הרי יפה הרבה יותר!"